Најбоље плаћени Швођани, најмање – Бугари

Просјечан становник Европске уније има некретнину у којој станује, приступ Интернету из куће, а цијену струје у посљедње три године плаћа скупље за око 13,5 посто, објавила је Канцеларија за статистику ЕУ Еуростат у статистичком годишњаку за 2008. Највише власника кућа имају Литванија и Естонија, обје по 88 посто, а најмање Њемачка, 44 посто. Посљедња је уједно и једина чланица Уније у којој мање од половице становника има властите домове. Просјечан становник Уније за један сат рада заради 20,35 евра, а на годишњем одмору провешће 4,7 ноћења. Највећу цијену сата рада - 32 евра и 16 центи добива радник у Шведској, а најмање новца бугарски радник – просјечно 1 евро и 65 центи. Интернет је у домаћинству најдоступнији у Холандији, а сервиси тзв. електронске владе (e-government) у Аустрији. Према подацима Евростата, популација Уније повећана је за 3,4 посто од 1997. до 2007. године, углавном захваљујући петом таласу проширења. Највећи природни прираст становништва, од чак 18 посто у посљедњих десет година биљежи Ирска, а највећи губитак Бугарска, која је у истом раздобљу изгубила 7,9 посто становника. Жене најдуже живе у Шпанији и Француској, просјечно 84,4 године, а најкраће у Румунији гдје могу очекивати да ће доживјети 76,2 године. Најдужи очекивани животни вијек мушкараца је на Кипру (78,8 година), а најкраћи у Литванији (65,3). У Унији, према подацима из годишњака, стопа незапослености је 7,1 посто. Највећа је у Словачкој (11,1 посто), а најмања у Данској гдје је незапослено 3,8 посто радно способног становништва.

Песимизам на Балкану

Грађани Босне и Херцеговине, Србије и Македоније нису задовољни животом, а многи од њих не надају се да ће он бити бољи након уласка у Европску унију.

Истраживање Галупа у сарадњи са Европским фондом за Балкан показало је да су житељи Црне Горе и Косова једини који с оптимизмом гледају на будућност. Песимизам преовладава у БиХ и Хрватској, која

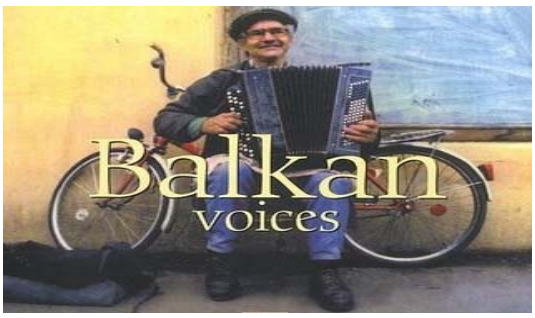

увелико преговара о чланству у ЕУ, а њени становници, ипак, мисле да им

то неће донијети побољшање, а ни погоршати њихов стандард и животне услове. У анализи „Између наде и разочарење“ наглашено је да косовски Албанци, њих чак 83 одсто, те становници Албаније исказују највеће одушевљење за приближавање Унији и увјерење да их, без ограда, њени народи желе у својим редовима.

У истраживању је то протумачено као слабо поимање о томе какве озбиљне политичке и економске реформе морају бити проведене да би некоме била отворена врата Уније.

Ко се боји љекара још?

Европска комисија тврди да љекари у ЕУ често гријеше при обављању свог посла. Сваки десети медицински преглед је неисправан. Због тога би пацијенти требали убудуће лакше

тужити љекаре. Европска комисија захтјева више безбједности за пацијенте – и то са добрим разлогом: „У ЕУ се медицинске грешке догађају у десет посто случајева. Ове грешке су прави изазов за европски здравствени систем“, цитира њемачки лист „Die Welt“, Андроулау Василиоу, из Европске комисије. Она захтијева од земаља чланица да безбједност и права пацијената поправе на бољи ниво. “Очекујемо да ће земље чланице усвојити низ приједлога мјера да би тиме побољшали сигурност пацијената. То обухвата да у случају погрешних медицинских третмана пацијенти могу тужити љекара за неадекватан преглед и захтијевати одштету“, каже Василиоу.

Европска комисија наводи да се у ЕУ годишње у 15 милиона случајева дешавају медицинске грешке. Предсједник савеза потрошача у Њемачкој, Герд Билен, захтијева од савезне владе да донесе закон који би требао тачно да регулише права и обавезе између пацијената и љекара.

„За жртве је битно да се настале грешке могу једноставно и брзо исправити. Нажалост је то риједак случај, јер се доказни поступак односи само на пацијента. То се мора мијењати“, објаснио је Билен. Ако се нека медицинска грешка догоди, онда би љекар морао доказати супротно, каже Билен. У Њемачкој оштећени пацијенти туже љекаре са око 10.000 тужби годишње због погрешних медицинских третмана. Познато да се око 40.000 пацијената годишње жали на погрешне медицинске третмане. Но, стручњаци сматрају да је овај број пацијената у стварности много већи. Најчешће се пацијенти жале на хирурге, затим ортопеде, те интернисте и гинекологе.

(Извор: DW, новембар 2008)

Рука у руци – позитивно или негативно

При сваком центру моћи, тамо гдје се доносе одлуке, налазе се и лобисти који лобирају у интересу некога ко их за то плаћа. Како је то у Њемачкој и како Њемачка заступа интересе примјерице у Бриселу? Ријеч лоби латинског је поријекла, изворни је облик "лобиа" и означавала је предворје римског сената. Већ тада се односила на људе који су као представници моћних римских породица или интересних група сачекивали сенаторе прије уласка у главну дворану и износили им жеље, мишљења и приједлоге оних у чије су име говорили, с надом да ће бити услишени. Тако је остало до данас. У демократским друштвима је лобирање легитимна дјелатност, често чак и пожељна. У Берлину је регистровано око 2.000 различитих удружења, од представника аутомобилске или хемијске индустрије, преко представника узгајивача свиња или оваца, па све до активиста за заштиту околине или људских права. Број у њима запослених лобиста процјењује се на десетак хиљада. У позитивним случајевима они могу бити од велике помоћи при формулисању политичких ставова или писању докумената, будући да располажу с врло детаљним и компетентним информацијама о појединим проблемима из њихове сфере дјеловања, наглашава Герхард Тим, шеф Савеза за заштиту природе БУНД. "Никада није тако да ми нешто успијемо провести баш како смо замислили, али министарство је на нас упућено. Добар лобист не говори

што би хтио постићи, већ информише позивајући се на чињенице. Сарадници у министарствима имају пуно посла и захвални су на информацијама које сугеришу неку одређену одлуку." С друге се стране не смије занемарити ни опасност од злоупотребе, манипулација или корупције. Посланици не смију бити поткупљиви, наглашава замјеник демокршћанског клуба у Бундестагу, Волфганг Босбах. "Заступници у сваком случају морају одбити директно примање услуга за своје дјеловање. Не смије се, примјерице, догодити да они бивају награђени јер су гласали овако или онако”, каже он. Још више лобиста него у Берлину живи и ради у Бриселу. На тамошњих око 25.000 службеника ЕУ долази 15 до 20 хиљада различитих лобиста, највећим дијелом представника различитих индустријских удружења из свих земаља чланица. Уз њих дјелују и бројна представништва. Њемачка има савезно представништво, али и поједине покрајине имају своја Најактивније је оно из Баварске.

Мир за Европљане најважнији

Мир, поштовање људског живота и људских права највише су вриједности грађанима Европске уније, показали су то резултати јесењег истраживања Евробарометра. Резултати испитивања јавнога мнијења грађана Уније показују да је позитиван став о чланству на нивоу Уније у просјеку мањи за два посто у односу на прољетно истраживање па сада износи 53 посто. С највише оптимизма на ЕУ гледају у Ирској, 78 посто, а на самом врху је и Холандија са 72 посто, иако је та земља недавно одбила ратифицирати европски Устав. Иако је позитивна слика о Европској унији пала за 4 посто (46 посто), 33 посто грађана сматра да се Унија развија у правом смјеру. Ниво повјерења према европским институцијама остао је непромијењен, као и јаз међу поборницима и противницима даљњег проширења Уније. Међу главним закључцима истраживања је и податак да већина Европљана не одобрава легализацију хомосексуалних бракова, ни усвајање дјеце од стране хомосексуалних парова. Такође се више од двије трећине грађана противи легализацији личне конзумације канабиса, а већина испитаника залаже се и за строжије санкционисање прекршиоца закона. Истраживање Евробарометра проведено је у септембру и новембру у земљама чланицама Уније, у приступним земљама Бугарској и Румунији, у земљама кандидатима Хрватској и Турској, те у дијелу Кипра под турском управом.

(Извор: Делегација Европске комисије у РХ, децембар 2008.)